

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

LÕPLIK
A6-0372/2005

28.11.2005

RAPORT

Juan Ramallo Massanet' nimetamine kontrollikoja liikmeks
(C6-0342/2005 – 2005/0814(CNS))

Eelarvekontrollikomisjon

Raportöör: José Javier Pomés Ruiz

SISUKORD

	lehekülg
ETTEPANEK VÕTTA VASTU EUROOPA PARLAMENDI OTSUS.....	3
LISA 1: JUAN RAMALLO MASSANET' ELULOOKIRJELDUS	4
LISA 2: JUAN RAMALLO MASSANET' VASTUSED KÜSIMUSTIKULE	6
MENETLUS	14

ETTEPANEK VÕTTA VASTU EUROOPA PARLAMENDI OTSUS

Juan Ramallo Massanet' nimetamise kohta kontrollikoja liikmeks (C6-03422005 – 2005/0814(CNS))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 247 lõiget 3 ja Euratomi asutamislepingu artikli 160b lõiget 3, mille alusel nõukogu konsulteeris parlamendiga (C6-0342/2005);
 - arvestades, et eelarvekontrollikomisjon kuulas 24. novembri 2005. aasta koosolekul ära nõukogu esitatud kontrollikoja liikmekandidaadi ja arutas kandidaadi kvalifikatsiooni, arvestades EÜ asutamislepingu artikli 247 lõikes 2 ja Euratomi asutamislepingu artikli 160b lõikes 2 sätestatud kriteeriume;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 101;
 - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A6-0372/2005),
1. esitab arvamuse Juan Ramallo Massanet' nimetamise kohta kontrollikoja liikmeks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus nõukogule ja teavitamise eesmärgil kontrollikojale, teistele Euroopa ühenduste institutsioonidele ning liikmesriikide kontrolliasutustele.

LISA 1: JUAN RAMALLO MASSANET' ELULOOKIRJELDUS

Sündinud 1943. aastal Palma de Mallorcas.

Õigusteaduse doktor, Universidad Comptense de Madrid (1971).

Olen olnud peamiselt tegev samas ülikoolis. Teadlane (1969/74) ning finants- ja maksuseaduse dotsent Universidad Comptense de Madridi õigusteaduskonnas (1975/76). Professor Valladolidi ülikoolis (1976) ja Balearide ülikoolis (1977/89). Edasised õpingud Viini (1970) ja Heidelbergi (1972 ja 1974) ülikoolides professor Klaus Vogeli juhendamisel. Õigusteaduskonna dekaan (1978/80) ja ülikooli aserektor (1980/82). Asekohtunik Balearide kõrgemas kohtus (1979/81).

Akadeemilise tegevuse jooksul olen avaldanud suurel arvul töid oma erialaga seotud valdkondades:

a) fiskaalne detsentraliseerimine: “El sistema financiero de las corporaciones locales en el derecho alemán” (1976); “Incidencia de la Constitución española de 1978 en materia de fuentes normativas de las Comunidades Autónomas” (1979); “El control de la Hacienda no estatal por el Tribunal de Cuentas” (1982); “El reparto de competencias tributarias entre los distintos ámbitos de gobierno” (1988); “Autonomía y suficiencia en la financiación de las Haciendas Locales” (1993); “Asimetría del poder tributario y del poder de gasto de las Comunidades Autónomas” (1993); “Estructura constitucional del Estado y Ley General Tributaria” (1994); “Sistema y modelos de financiación autonómica” (1994); “La necesaria reforma de las Haciendas Locales en el Estado de las Autonomías” (1995); “Contenido, instrumentos y límites de la corresponsabilidad fiscal” (1995); “Constitución y Presupuestos Generales de las Comunidades Autónomas” (1996); “Las relaciones interadministrativas en la aplicación de los tributos” (1996); “Elementos jurídicos de la financiación autonómica” (2001); “Principios tributarios y puntos de conexión” (2005);

b) maksuallikad: “Derecho Constitucional y Derecho Financiero” (1981); “Condicionamientos constitucionales de la codificación tributaria” (1993); “Tasas, precios públicos y precios privados” (1996); “Hacia un concepto constitucional de tributo” (1997). “El bloque presupuestario en España: presupuesto, acompañamiento, estabilidad” (2003). “El Decreto-ley en materia tributaria” (2003), “Hecho imponible y cuantificación de la prestación tributaria” (1978); “La unidad familiar como sujeto en el ordenamiento tributario español” (1980); “Régimen fiscal de determinados activos financieros” (1985); “Tributación de entidades de previsión social” (1990); “El tipo de gravamen” (1991); “Aspectos fiscales de la libre circulación de capitales en la Comunidad Europea” (1992); “Incrementos patrimoniales por operaciones entre no residentes” (1993); “La eficacia de la voluntad de las partes en las obligaciones tributarias” (1996); “Las nuevas reglas de determinación de la base imponible en el Impuesto sobre Sociedades” (1997); “La Directiva 90/435/CE relativa al Régimen Fiscal Común aplicable a las sociedades matrices y filiales. La experiencia española” (2001); “La revisión de actos tributarios en vía administrativa” (2004);

c) akadeemilises kontekstis olen tõlkinud hispaania keelde ka järgmised klassikalised teosed [esitatud hispaaniakeelsed pealkirjad]: H. Nawiasky: “Cuestiones fundamentales del Derecho Tributario” (1926); L. Trotabas: “Ensayo sobre el Derecho Fiscal” (1928); F. Geny: “El particularismo del Derecho Fiscal” (1931). Olin Ladina-Ameerika Maksuseaduste Instituudi 13.

õppepäevade (1987) ja rahvusvahelise maksuõiguse assotsiatsiooni 45. kongressi (1991) pearaportöör.

Poliitiline tegevus: Hispaania parlamendi (Cortes Generales) liige teisel ja kolmandal ametiajal (1982/89). Sellel ajavahemikul olin majandus-, kaubandus- ja rahanduskomisjoni esimees (1983/89), eelarvekomisjoni ja väliskomisjoni liige. Esindasin Hispaania parlamenti Parlamentidevahelise Liidu kohtumistel (1985/89). Kuulusin alam- ja ülemkoja ühiskomisjoni, vastutades kontrollikojaga suhtlemise eest riigi raamatupidamisaruannete kontrollimisel (1984/89).

Madridi autonoomse ülikooli finants- ja maksuõiguse professorina (1989/2005) olen läbi viinud mitmeid rahvusvahelisi auditeid (Nicaragua Rahvussamblee, maksuseadustiku ettevalmistamine, Managua, 1992; Venezuela detsentraliseerimise Ministeerium, valitsustevahelise detsentraliseerimise fondi projekt, Caracas, 1993; Paraguay valitsus, valge raamat institutsionaalse reformi kohta, Asunción, 2002). Olen olnud fiskaaluuringute instituudi (asub Hispaania rahandusministeeriumi juures) nõustaja (1990/95), osaledes "Hispaania riiklike kulutuste majandus- ja finantsjuhtimise aruande" koostamisel (1993). Vastutasin konstitutsioonilisele kohtule esitatavate kaebuste ettevalmistamise ja koostamise eest Hispaania riigieelarveid (1997., 1999., 2000. ja 2002. aasta eelarved) võimaldavate seaduste vastu.

LISA 2: JUAN RAMALLO MASSANET' VASTUSED KÜSIMUSTIKULE

Kohustuste täitmine

1. Mida te arvate parlamendi kriitikast DASi kohta 2003. aasta eelarve täitmise kinnitamise aruandes ja finantshalduse seminari töödokumentides?

Sellise isiku jaoks nagu mina, kes esimest korda tegeleb kontrollikoja ja teiste ühenduse institutsioonide sisemehhanismiga, tundub DAS olevat üks kõige vastuolulisemaid teemasid selles osas, mis puudutab ELi eelarvega seotud erinevaid organeid ja dokumente. Ma usun, et see on äärmiselt keeruline küsimus ja seetõttu oleks mul kohatu praegu kommenteerida parlamendi kriitikat DASi kohta.

Seoses antud küsimusele vastamisega on mul mitmeid tähelepanekuid, tuginedes kontrollikoja kodulehel kättesaadavatele dokumentidele.

Kontrollikoja 2003. aasta aruande I peatükk käsitleb kinnitavat avaldust, pöörates tähelepanu (VI punktis) komisjoni ja liikmesriikide puudustele ja vigadele kulutuste tegemisel teatud valdkondades (EAGGF-i tagatis, struktuurimeetmed, teadusprogrammid, välismeetmed, liitumiseelne abi).

Aruande alusel võttis Euroopa Parlament vastu otsuse eelarve täitmise kinnitamise kohta, millega kaasnes arvukalt märkusi (kokku 179, kuid ainult 30 kontrollikoja ja DASi kohta). Parlament tegi kriitilisi märkusi väga erinevatel teemadel, kuid minu arvates on kaks põhiaspekti: 1) suur osa ilmselt kontrollikoda puudutavast kriitikast on tegelikult suunatud liikmesriikidele ja komisjonile; 2) asjaolu puhul, et kontrollikoda esitas negatiivse kinnitava avalduse kümne aasta jooksul, mis pälvib parlamendi pahameele (punkt 13), tuleks võib-olla arvestada seda, et kontrollikoja ülesanne – kuna ta teostab sellise avalduse aluseks olnud tehingute õiguspärasuse ja korrektsuse järelevalvet – seisneb kulutuste eest vastutavate asutuste tegevuse välja selgitamises.

Suure tõenäosusega – ja nagu Euroopa Parlament rõhutab – peame me parandama DASi kriteeriume ja meetodeid ning esitlemist (vt punktid 30, 32, 33, 36 jne), tuletades samal ajal meelde, et see küsimus on ainuüksi kontrollikoja otsustada. Praeguses olukorras on 2003. aasta parlamendi poolt koostatud eelarve täitmise kinnitamise aruandest tulenev üldine järeldus minu arvamusel kohaselt see, et ühenduse institutsioonide ja liikmesriikide poolt on oluline teha ühiseid pingutusi endale seatud sihtide saavutamisel, teisisõnu tagada, et eelarve koostamise ja täitmise menetlus kuuluks nii tulude kui kulude osas DASi eesmärkide hulka, mis oleks vastavuses tegeliku olukorraga.

Ma lähtun sellest, et “finantshalduse seminari töödokumendid” puudutavad eelarvekontrollikomisjoni 4. oktoobri 2005. aasta nõupidamist. Need dokumendid, olenemata kas need pärinevad kontrollikojast, parlamendist või mujalt, on olnud mulle äärmiselt kasulikud DASi küsimusega tutvumisel, kuigi neist jääb mulje, et kõigil nimetatud vahendiga

hästi kursis olevatel isikutel on sellega seoses teatud ebakindlused ja kahtlused.

2. Kuidas saaks kontrollikoda aidata kaasa Euroopa Liidust positiivse imago loomisele Euroopa kodanike seas? Kuidas võiks kontrollikoja aruandeid paremini esitada ja avalikkusele kättesaadavamaks teha?

Kontrollikoja ülesanne on teostada järelevalvet Euroopa Liidu tulude ja kulude üle ning tagada usaldusväärne finantsjuhtimine.

Ma usun, et kui kontrollikoda täidab täieliku vastutusega asutamislepingujärgseid (EÜ asutamislepingu artiklid 246, 247 ja 248) ülesandeid, on tal võimalik anda otsustava panuse Euroopa Liidu maine kujundamisse. Tema usaldusväärne ja range olemus Euroopa Liidu institutsioonina tagab Euroopa kodanike kindlustunde. Oma ülesannete täitmisel peab kontrollikoda seisma vastu kiusatusele, kust see ka ei tuleneks, teha eeskirjade eiramise avalikuks kõikidel juhtudel või teha seda huvides, mis ei ole seotud tema ülesannete täitmisega. Võitlus pettuse ja igasuguse ebaseadusliku tegevuse vastu, mis mõjutab ühenduse finantshuve, on nii ühenduse kui ka liikmesriikide ülesanne (EÜ asutamislepingu artikli 280 lõige 1). Asjaolu, et kontrollikoda kaldub andma positiivset muljet Euroopa Liidust kui sellisest, ei tohiks teda takistada andmast negatiivset muljet liidu raamatupidamisaruannetest ja finantsjuhtimisest.

Paratamatult on nii keerulist teemat – nagu ELi raamatupidamisaruanded ja nende juhtimine – puudutav olemasolev teave samuti keeruline. Suur osa sellest ei pruugigi olla üldse teave: kvaliteet on olulisem kui kvantiteet. Hetkel ma ei väida, et olen kursis kontrollikoja praeguse ja varasema tegevuse kõikide aspektidega tema aruannete esitamise osas ja seetõttu on mul raske anda soovitusi selle täiustamiseks. Otsus 92/2004 (artiklid 69, 70 ja 71) kehtestab mitmeid selle valdkonnaga seotud sätteid, mille rakendamine võiks osutada kasulikuks.

Igal juhul ja võttes arvesse minu väljendatud reservatsioone oma praeguste teadmiste taseme kohta, sõandan ma rõhutada kahte asjaolu. Esiteks, me peame kasutama kõiki võimalusi, mida uued tehnoloogiad meile pakuvad, eelkõige Interneti, ning nende potentsiaali demokraatia edendamise ja kättesaadavuse lihtsustamise osas. Teiseks võiks olla otstarbekas teha kontrollikoja töö tulemusedk kättesaadavaks sellele osale avalikkusest, kes saavad eelarvest rahalisi vahendeid vastavalt ühenduse poliitikatele. Siin võiks kaaluda teabe esitamist sobival territoriaalsel tasemel (piirkonnad, omavalitsused) kontrollikoja auditite ja asjaomaste kaasfinantseeritud või muul viisil saadud summade haldamist käsitlevate järelduste kohta.

3. Millised peaksid olema usaldusväärse finantsjuhtimiskultuuri peamised iseloomulikud jooned avalikus teenistuses?

Mulle tundub, et see küsimus, mis ei puuduta üksnes eelarvekontrolli, nõuab esialgset kaalumist. Finantsjuhtimiskultuuri idee, nagu mina seda näen, eeldab finantsilise omavoli puudumist. Juhtimiseks on vaja vähemalt kahte kriteeriumi: õiguskindlus halduse valdkonnas ning eelnev ja järgnev teadlikkus tehtud toimingutest. Poliitilisel ühendusel ei saa olla korraka kahte vastandlikku kultuuri. Seega ei ole omavoliline poliitiline süsteem kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimiskultuuriga. Sellest tuleneb, et usaldusväärse ja nõuetekohase finantsjuhtimise olemasoluks peab *sine qua non* olema võimude lahususel põhinev

demokraatlik poliitiline süsteem, mida toetab kodanike õiguste ja kohustuste deklaratsioon.

Euroopa Liidu omavahendite finantsjuhtimise osas on üks probleem see, et seda korraldavad liikmesriikide ametiasutused (käibemaks, tollimaks), kes ei pruugi suuta koguda teatud summasid, sest kas on maksumaksjal rahalisi raskusi või on vastavad summad minimaalsed või ei kata need summad ametiasutuste riske ja kulusid seoses nende kogumisega. Kontrollikoda peab valvama maksumenetluste rakendamise järele selliste vahendite kogumisel, milles osaleb Euroopa Liit.

Riiklike kulutuste finantsjuhtimisel peab igas riiklikus asutuses olema ühendusse kuuluvusele vaatamata üks põhitunnusjoon – läbipaistvus – kooskõlas järgmiste kriteeriumidega: 1) juhtimise eeltingimus on nõuetekohane eelarvestamine, mis eelarve spetsiifikat järgides ei määra üldiseid summasid ja rubriike, mida juhid peavad seejärel tõlgendama konkreetsetes tingimustes; siin on vaja täidetavate eesmärkide ja programmide selget definitsiooni, mille puhul eelarvelisi kohustusi ei võeta ilma vastava eelarvelise eraldiseta; 2) juhtimise eest vastutavate ametiasutuste või ametnike seisukohast peab olema olema kõikide asjaosaliste pädevuste ja ülesannete täpne definitsioon; 3) peavad olema selged juhised ülesannete ja eesmärkide kohta, mis oleksid oma olemuselt püsivad ega nõuaks tohutut organisatsioonilist pingutust rakendamiseks: need peavad reguleerima juhtkonna kulutuste tegemise korda, määratlema vajalikud dokumendid (ühenduse halduse ja raha lõppsaaajate jaoks) kulutuste tegemise põhjendamiseks ning peavad tagama, et kulutuste tegemise kõikides etappides toimub ühel ja samal ajal sisekontroll.

Protsessi lõppedes peavad kontrollikoja aruanded andma tagasisidet tulevaste otsuste kohta juhtimise hindamise alusel vastavalt kokkuhoiupoliitikale (rahaliste vahendite väikseima summa kasutamine), mõjususe (ettepandud eesmärkide saavutamise määr võrreldes plaaniga, arvestamata nende saavutamiseks kasutatud rahaliste vahendite kokkuhoidu) ja tõhususe (kas rahalised vahendid on jaotatud kulude minimeerimist ja tulude maksimeerimist silmas pidades).

4. Asutamislepingu kohaselt aitab kontrollikoda parlamendil kasutada oma kontrollivolitusi eelarve täitmise suhtes. Kuidas te kirjeldaksite oma kohustusi seoses aruandmisega Euroopa Parlamendile ja eriti selle eelarvekontrollikomisjonile? Kui parlament paluks kontrollikojal koostada aruande mõnel murettekitaval teemal, kuidas te sellele palvele vastaksite?

Kontrollikoda peab kõikidel juhtudel püüdma säilitada täielikku sõltumatust kõikidest teistest asutustest ja organitest. Niisugune sõltumatus on vastavuses tema parlamenti ja nõukogu toetava funktsiooniga (EÜ asutamislepingu artikli 248 lõike 4 punkt 4), sest see ei ole eesmärk iseenesest. Euroopa Liidu eelarveliste pädevuste tasakaal tähendab, et eelarve vastuvõtmiseks pädevad asutused peavad olema needsamad asutused, mis on pädevad selle täitmise lõplikuks kinnitamiseks. Kui eelarve vastuvõtmine tähendab vastava perioodi tulude prognooside vastuvõtmist ja komisjonile antava loa kinnitamist teatud summade kulutamiseks, et saavutada kavandatud eesmärgid, siis peavad seda lubavad asutused kiitma lõpuks heaks ka nende kasutamise komisjoni poolt ehk teisisõnu kinnitama eelarve täitmise (EÜ asutamislepingu artikli 276 lõige 1).

Ametiülesandeid, mida mina sellega seoses täidaksin, juhul kui mind määratakse kontrollikoja liikmeks, täidaksin vastavalt ametialastele kriteeriumidele ja kollegiaalsel alusel koos teiste kontrollikoja liikmetega (kontrollikoja 2004. aasta kodukorra artiklid 1 ja 23; otsuse 92/2004 lisaäatted). Need ametiülesanded puudutaksid vastavalt kontrollikoja presidendi poolt kindlaksmääratud töökorraldusele kahte põhidokumenti: aastaaruanne ning eriaruanded, arvamused ja märkused (EÜ asutamislepingu artikli 248 lõiked 1, 2 ja 4). On selge, et selline parlamendile ja nõukogule antav abi peab toimuma eelkõige eelarvekontrollikomisjoni kaudu, kellele võib esitada aruandeid (otsuse 92/2004 artikkel 66).

Oluline on võtta arvesse parlamendi motiive ja huve kontrollikojale aruannete taotluste esitamisel, ja siin peab kontrollikoda olema tähelepanelik. Nende kahe asutuse vaheline koostöö loob aluse usaldusväärseks väliskontrolliks, mis lubab kiita heaks komisjoni poliitiliste ülesannete täitmise. Seetõttu uuriksin nimetatud taotlusi põhjalikult ja hoolikalt, et need vastaksid Euroopa Liidu üldisele huvile ja et neid edendaksid ka parlamendi organid (eelistavalt eelarvekontrollikomisjoni läbimise kaudu). Igal juhul teeb lõpliku otsuse aruande koostamise kohta kohta kontrollikoda.

5. Nagu te teate, tegeleb komisjon praegu oma finantsmääruse läbivaatamisega. Millist lisaväärtust võiksid muudatused sellele anda?

Finantsmäärus on oluline dokument Euroopa Liidu töös, sest see sisaldab eeskirju eelarve kindlaksmääramiseks ja täitmiseks ning raamatupidamisaruannete esitamiseks ja auditeerimiseks. Kuna see peab võtma arvesse tegelikke asjaolusid, ei ole selle sage muutmine, mistõttu olemasolevas (2002. aasta) määruses, mis on oma eelkäija põhjaliku reformimise tulemus, nähakse ette selle ülevaatamine iga kolme aasta järel (või vajadusel ka enne kolme aastat).

2005. aasta finantsmäärus on juba ülevaatamisel (3. mai 2005). Kuna ma ei ole ühegi Euroopa Liidu institutsiooni liige ja mul puuduvad nendega seotud kogemused, tuleb minu arvamust selles osas käsitleda lihtsalt intuiitsena – teoreetilist laadi üldistustena, mis ei pruugi kajastada tegelikku asjade seisut Euroopa Liidus.

Finantsmääruse kavandatud muutustel on järgmised eesmärgid: lihtsustada subsiidiumide pakkumise ja andmise eeskirju; selgitada ja täiustada eeskirju juhtkonna meetodite kohta; ja parandada selle mõjusust ja läbipaistvust. Need eesmärgid võiksid kajastada näiteks bürokraatia vähenemises subsiidiumide andmisel või finantsjuhtimise menetluste lihtsustumises, võttes kasutusele ühtsed korraldused või asendades dokumentaalsed tõendusmaterjalid suuliste avaldustega.

Nendel meetmetel on väidetavalt kaks positiivset mõju (küsimeses mainitud lisaväärtus): raha saajateks olevate kodanike jaoks väheneb oluliselt bürokraatia; ja ühenduse juhtimisorganite jaoks tagatakse suurem paindlikkus ja mõjusust eelarve täitmisel ning kavandatud poliitiliste eesmärkide saavutamisel.

Kui uued eeskirjad sisaldavad põhimõtteid, et need eeskirjad ei tohiks nõuda ebaproportsionaalselt suurt organisatsioonilist jõupingutust ja nende eesmärk peaks olema selgelt piiritletud (vrd vastusega kolmandale küsimusele), on vaja seada sisse tasakaal kahe potentsiaalselt vastuolulise väärtuse vahel: ühelt poolt administratiivne paindlikkus ning

teiselt poolt usaldusväärne finantsjuhtimine ja Euroopa Liidu finantshuvide kaitsmine.

6. Millisel moel võiksid riiklikud kontrolliasutused aidata tagada ELi rahaliste vahendite õiget kasutamist oma riigis?

Ühenduse kulude eelarve ja liikmesriikide kulude eelarve vahel on ilmne side. Kui me tuletame meelde, et vähemalt 80% ühenduse eelarvest täidetakse riiklikul tasandil (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfond (EAGFF) – tagatis- ja struktuurifondid), siis on selge, et kontrollimenetlused – nii komisjoni sisekontroll, mida tehakse koos kulutuste kontrolliga, kui ka kontrollikoja väliskontroll ja järelkontroll raamatupidamisaruannete ja tegevuste kohta on tihedalt seotud liikmesriikide enda sise- ja väliskontrolli organite tehtava kontrolliga. Kuna mõned liikmesriigid kasutavad segastruktuuri, peame võtma arvesse sise- ja väliskontrolliorganeid vastavatel poliitilistel ja administratiivsetel tasemetel. Kui üks ja sama euro peab enne lõppsaajani jõudmist läbima erinevaid eelarveid, siis sellest tulenevalt võivad selle euro suhtes toimuvad kontrollimeetmed võtta arvesse kõiki vastavaid eelarveid.

Sel juhul on selge, et on kohustus kooskõlastada neid kahte kontrolliliiki (sise- ja samaaegne kontroll / välis- ja järelkontroll), samuti Euroopa Liidus kõrvuti eksisteerivate võimu valdkondade erinevaid tasemeid. Tõepoolest tegi eelarvekontrollikomisjon selles osas mõned aastad tagasi ettepaneku SEM 2000 programmitöö kontekstis. Mul ei ole praegu võimalik avaldada arvamust, kas ühe kontrolliorgani tehtud auditi tulemusi tuleks pidada kehtivaks teiste sarnaste kontrolliorganite puhul. Alternatiivne lähenemisviis oleks kaaluda kasutada ühenduse lähenemisviisi, mis seisneb õigusaktide ühtlustamises – nagu maksuallikate puhul –, et tagada kulutuste kontrollimeetmete suurem ühtsus.

7. Kas teie arvates võiks kontrollikoja ülesehituses teha mingeid muudatusi, mis tema töö tõhusamaks muudaksid?

Ma arvan, et sellel teemal oleks raske ja ka mitte eriti mõistlik esitada ettepanekut, olemata täielikult kursis kontrollikoja – mille liikmeks ma loodan saada – sisemehhanismiga. Enne vastamist vajaksin ma kogenumate liikmete nõuandeid.

Igal juhul usun ma, et kaaludes mis tahes muudatuste tegemist kontrollikoja ülesehitusse, võiksid kasulikuks osutada mitmed tegurid. Esiteks sätestatakse Nice'i lepinguga võimalus allkodade loomiseks kontrollikojas. Teiseks koosneb kontrollikoda juba praegu neljast rühmast (lisaks CEAD-rühm) ja see on ilmselt kooskõlas allkodade variandi ideega. Kolmandaks, kui kontrollikoda jagataks allkodadeks, tuleks läbi arutada teatud küsimused (arvamused, aruanded, märkused) ja need peaks võtma vastu vastav allkoda, ilma vajaduseta käsitleda neid täiskogul, samas kui teatud küsimuste käsitlemine (sealhulgas loomulikult aastaaruanne) tuleks jätta täiskogu pädevusse.

Sõltumatus

8. Kuidas te kirjeldaksite oma kohustust ametiülesannete täitmisel sõltumatu olla ja kuidas konkreetselt te seda põhimõtet praktikas rakendaksite?

Oma kontrollikoja liikme kohustuste täitmisel järgisin ma EÜ asutamislepingu artikli 247 lõikes 4 sätestatud põhimõtteid, mida on täiendatud kontrollikoja tegevusjuhendites (detsember 2004), kontrollikoja kodukorra artiklis 3 ning otsuse 92/2004 artiklites 5 ja 6 sätestatud kohustustega.

Subjekttiivsest seisukohast tähendab sõltumatus kindlasti seda, et kelleltki ei võeta vastu soovitusi ja veelgi vähem juhiseid ega lasta end mõjutada võimalikest reageeringutest minu otsustele – milleni on jõutud kollegiaalsel alusel – pärinegu need siis (ELi liikmesriikide või muudelt) riiklikelt organitelt, eraorganisatsioonidelt (näiteks liikmesriikides) või huvirühmadelt, keda Euroopa Liidu meetmed ja konkreetselt selle eelarve kindlasti mõjutavad.

Objekttiivsest seisukohast usun ma, et minu kohustuste täitmine on sõltumatu, kui ma kohustun neid täitma intellektuaalse aususe ja täpsusega kohaldatavate kriteeriumide suhtes, vastavalt eelarvekontrolli ametialastele standarditele, hoidudes samal ajal mis tahes muust tegevusest peale täieliku pühendumise kontrollikojale. Sellest perspektiivist on sõltumatuse garantiideks mittevastavust käsitlevate eeskirjade järgimine ja täielik pühendumine kontrollikojale.

9. Teavitage Euroopa Parlamenti oma hiljutisest ja praegusest tegevusest, finants- ja poliitilistest huvidest ning teenistuskohadest ja võimalikest muudest kohustustest, mis võiksid teie tulevaste ametikohustustega vastuollu sattuda.

Mul ei ole mingeid ärihuve, poliitilisi ega muid huve või kohustusi, mis võiksid mõjutada minu ametikohustusi kontrollikoja liikmena. See peab paika nii minu praeguse olukorra, lähema mineviku ja ka kaugema mineviku suhtes. Ma ei ole mitte kunagi olnud seotud äritegevusega ega muude kohustustega finantssektoris. Olen olnud alati põhiliselt tegev akadeemilises valdkonnas, kuigi teatud ajal oma karjäärist olin ka poliitiline esindaja või andsin õigusnõu riigirahandusega seotud küsimustes.

Mis puudutab minu poliitilist tegevust, siis on mind sõltumatusena valitud Hispaania parlamenti: teisisõnu ei olnud ma selle partei liige, mille nimekirjas olin ma Balearide kandidaat. Need aastad (1982–1989) andsid mulle suurepärase võimaluse täita mulle määratud ametiülesandeid sellisel viisil, kus olid ühendatud sõltumatus ja lojaalsus, vabadus ja kohustumine. Tulemus oli väga positiivne. 1989. aastal otsustasin omal algatusel enam mitte kandideerida.

Ametialased kogemused

10. Palun tutvustage oma ametikogemuste olulisemaid aspekte riigirahanduse, juhtimise või tulemusauditi alal.

Juba minu doktoritöö (1971. a) oli riigirahandusega seotud teemal. Alates sellest ajast on minu tegevus keskendunud pidevalt sellele teadmiste valdkonnale, kas akadeemiliselt, poliitiliselt või nõustajana.

Akadeemilisest perspektiivist, olles alates 1977. aastast riigirahanduse õppetooli juhataja, pidasin ma loenguid üliõpilastele ja doktorantidele nende teemade erinevate aspektide kohta, nii tulude (eriti maksundus) kui kulude (eelarve tsükkel ja täitmise kontroll selle olulise osana) kohta. Oma elu erinevates etappides olen pidanud tegelema eelarve ja selle kontrolliga, eelkõige nii liitvariandi kui ka detsentraliseeritud riigi seisukohast (“El control de la Hacienda no estatal por el Tribunal de Cuentas”, 1982; “Constitución y Presupuestos Generales de las Comunidades Autónomas”, 1996), aga ka üldtunnustatud raamatupidamisstandarditega, mis on reguleeritud ühenduse direktiivide ja määrustega ettevõtte maksude valdkonnas (“Las nuevas reglas de determinación de la base imponible en el Impuesto sobre Sociedades”, 1997).

Poliitilisest perspektiivist olin ma Hispaania parlamendi majandus-, kaubandus- ja rahanduskomisjoni esimees (1983–1989) ning vastutasin nende kaheksa aasta jooksul kõikide vastavate seaduste menetlemise aspekti eest – sel ajavahemikul reformiti Hispaania maksu- ja eelarvesüsteemi ja Hispaaniast sai EMÜ liige –, samuti korraliste ja erakorraliste arutelude eest rahandusministriga, Banco de España presidendiga ja teiste ministeeriumi asutustega. Lisaks olin parlamendi eelarvekomisjoni liige ning oma kaheksa aasta pikkuse liikmeksoleku ajal ka riigieelarve arutelude raportöör ja esindaja. Lõpuks kuulusin ma (1984–1989) parlamendi alam- ja ülemkoja ühiskomisjoni kontrollikojaga suhltamise küsimustes, vastutades riikliku kontrollikoja poolt parlamendile iga-aastaselt esitatavate riiklike raamatupidamisaruannete kontrollimise eest.

Ning lõpuks minu tegevus nõustajana. Fiskaaluuringute instituudi (asub Hispaania rahandusministeeriumi juures) nõustajana (1990–1995) kuulusin ma töörühma, mis koostas “Hispaania riiklike kulutuste majandus- ja finantsjuhtimise aruande” (1993. a). Aastatel 1997, 1999, 2000 ja 2002 tegi Hispaania parlamendi sotsialistlik fraktsioon mulle ülesandeks konstitutsioonilisele kohtule kaebuste ettevalmistamise ja koostamise Hispaania riigieelarve võimaldamise seaduste vastu nimetatud aastatel. Need kaebused on endiselt *sub judice*. Minu tegevus erasektori nõustajana on puudutanud peamiselt maksuküsimusi. Rahvusvahelise nõustajana on minu tegevus olnud seotud peamiselt riigirahanduse detsentraliseerimisega.

11. Kui olete juba kontrollikoja liikmena töötanud, palun kirjeldage oma teenistusaja kestel antud panust Euroopa Liidu rahanduse parandamisse.

Ma ei saa seda tegelikult kommenteerida, sest ma ei ole kunagi olnud Euroopa Kontrollikoja liige. Ma saaksin sellele küsimusele nõuetekohaselt vastata vaid siis, kui seda küsitaks minult uuesti kuue aasta pärast. Selleks ajaks loodan ma kindlasti anda omapookse panuse Euroopa Liidu rahanduse parandamisse.

12. Kas te loobuksite oma kandidatuurist, kui parlament ei pooldaks teie nimetamist kontrollikoja liikmeks?

Kuigi nii Euroopa Parlament kui ka kontrollikoda (alates Maastrichti lepingust 1992. a) on Euroopa Liidu institutsioonid, olles seega suurel määral sõltumatud, peab samuti paika, et väliskontrollialases tegevuses, mida korraldatakse Euroopa Liidu üldistes huvides, täidab kontrollikoda oma kontrolliülesandeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu kui Euroopa Liidu eelarveorgani kahe haru volituste suhtes.

Seetõttu ma usun, et ei ole soovitatav täita kontrollikoja liikme ametikohustusi, kui ei jagata parlamendi seisukohta. Ma näen seda nii, kuigi kontrollikoja liikmed määrab ametisse nõukogu.

Kui ilmnevad teie kirjeldatud asjaolud (ma kindlasti loodan, et ei ilmne), ei saaks ma loobuda oma kandidatuurist, mida ma ise ei esitanud, kuid ma teavitaksin Hispaania valitsust, et Euroopa Parlamendi negatiivset arvamust arvestades ei saanud ma vastu võtta kontrollikoja liikme ametikohta. Hispaania valitsus, kes pakkus minu kandidatuuri välja vastavalt ELi asutamislepingu artikli 247 lõikele 3, peab seejärel esitama Euroopa Liidule uue ettepaneku.

MENETLUS

Pealkiri	Juan Ramallo Massanet' nimetamine kontrollikoja liikmeks	
Viited	C6-0342/2005 – 2005/0814(CNS)	
Õiguslik alus	EÜ asutamislepingu artikli 243 lõike 3 esimene lõik ja Euratomi artikli 160b lõige 3	
Menetlusalus	art 101	
EP-ga konsulteerimise kuupäev	14.10.2005	
Vastutav komisjon menetlusse andmise kuupäev	CONT 27.10.2005	
Raportöör nimetamise kuupäev	José Javier Pomés Ruiz 12.09.2005	
Arutamine komisjonis	24.11.2005	
Vastuvõtmise kuupäev	24.11.2005	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Inés Ayala Sender, Herbert Bösch, Mogens N.J. Camre, Paulo Casaca, Lorenzo Cesa, Petr Duchoň, Szabolcs Fazakas, Umberto Guidoni, Hans-Peter Martin, Borut Pahor, José Javier Pomés Ruiz, Bart Staes, Margarita Starkevičiūtė, Kyösti Tapio Virrankoski	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Daniel Caspary, Joel Hasse Ferreira, Edit Herczog	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Iles Braghetto, Manolis Mavrommatis, Marcello Vernola	
Esitamise kuupäev – A6	28.11.2005	A6-0372/2005